

[P. Andersen.]

gerne gøre en enkelt Bemærkning til Lovforslagets § 1. Der skelnes i denne Paragraf skarpt mellem Skotøj, til hvis Tilvirkning der er anvendt „Pap“, og Skotøj, til hvis Tilvirkning der er anvendt „Kunstlæder, Kunstlæderpap eller kemisk tilberedt Fiberpap“. Det er ikke ganske klart, hvor Forskellen ligger mellem „Kunstlæder, Kunstlæderpap og Fiberpap“ og „almindeligt Pap“. Der har om dette Spørgsmaal for ikke ret længe siden været en Sag som Følge af, at man ikke mente, at det Materiale, der var anvendt til Hælene i en Damestøvle, var Kunstpap. Men ved en Undersøgelse paa Statsprøveanstalten faldt den Afgørelse, at det paagældende Materiale var Kunstpap og ikke Pap. Imidlertid var Forholdet det, at det var Pap, der var fremstillet af ganske almindeligt Pappapir, saaledes at man kan pille det i Stykker med Fingrene; og jeg maa da gaa ud fra, at et Materiale af den Art ikke kan komme ind under Begrebet Kunstlæder eller Kunstlæderpap. Jeg vil derfor meget henstille, at man faar en fast Afgørelse af, hvori Forskellen ligger mellem Kunstlæderpap og Pap, fremstillet af Pappapir.

Hvad angaar de foreslaaede Ændringer, gaar disse jo ud paa, at § 3, 4de Stykke, ændres. Nu lyder den:

„I Skotøj med Lædersaal skal Kendingsbetegnelsen være anbragt i Svungen tæt ved Hælen, medens de andre Mærker skal være anbragt enten paa et synligt Sted inde i Skaftet eller udvendig paa Ydersaalen eller ved Hjælp af et Staalstempel i Bindsaalen i Svungen.“

I Stedet for disse forskellige Krav, der jo kun er egnet til at gøre det sværere, foreslaas nu følgende Regel:

„I Skotøj med Lædersaal skal Mærkerne være anbragt udvendig paa Ydersaalen; Kendingsbetegnelsen skal altid være anbragt i Svungen tæt ved Hælen.“

Det vil simplificere hele dette Forhold ganske betydeligt.

Der tilføjes en Bestemmelse om, at i Skotøj med Gummisaal skal Paastemplingen foretages paa et iøjnefaldende Sted i Foret, og endvidere er tilføjet følgende Bestemmelse:

„Mærkningen skal foretages med Tal og Bogstaver, der har en Højde af mindst 4 mm.“

— saaledes at de Besværing, der har været fremme med Hensyn til, om Mærkningen var tydelig nok, nu maa forstumme,

naar det i Loven fastsættes, hvilken Højde Bogstaverne og Tallene skal have.

I § 4 i Loven er der jo givet nogle almindelige Bestemmelser om Skotøj, der ikke falder ind under Lovens Bestemmelser. Disse Regler falder nu bort, og i Stedet nævnes i Forslagets § 5 de forskellige Arter af Skotøj ved Navn, og det bestemmes, at disse forskellige Arter af Skotøj, som ellers ikke falder ind under Loven, ogsaa fremtidig skal være mærket med Ordet „Udenlandsk“, for saa vidt det er indført Skotøj.

I § 7, den hidtidige § 6, bortfalder den gældende Bestemmelse om Bødernes Maksimalbeløb, saaledes at Dommeren stilles frit med Hensyn til dette Spørgsmaal. Endelig fastsættes det, at Loven skal gælde indtil 1. Maj 1935.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag med de nævnte Ændringer i Forhold til den tidligere Lov. Jeg maa i Særdeleshed udtale min Glæde over, at den Henstilling, jeg ved Lovforslagets Behandling i 1928 — 29 fremsatte vedrørende Mærkning af indført Gummifodtøj og Galocher, her er imødekommet, saaledes at ogsaa disse Arter Fodtøj sammen med adskilligt andet nu skal mærkes „Udenlandsk“, naar det er importerede Varer, det drejer sig om. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Himmelstrup: Det forholder sig jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. P. Andersen sagde, at det foreliggende Lovforslag er en gammel Kending. Oprindelig blev Loven gennemført i 1921 som en Lejlighedslov for at beskytte Publikum mod alle de slette Erstatningsvarer, som kom op i Krigsaarene og i de nærmeste Efterkrigsaar. Loven er fornyet baade i 1924 og 1926 og igen i 1929 med nogle faa Ændringer. Der er jo ingen Tvivl om, at den højtærede Regering tillægger denne Lov ganske overordentlig Betydning. Det saa vi i Foraaret 1929, da man endog gik saa vidt, at man gennemførte Loven som en provisorisk Lov, maaske endogsaa en provisorisk Lov af tvivlsom Grundlovsmæssighed — som Følge af, at det ikke lykkedes Folketinget forud for Begivenhederne i Marts 1929 at faa Lovforslaget gennemført.

Vi fra vor Side tillægger ikke denne Lov saa stor Betydning, som jeg altsaa har Grund til at tro, at man gør fra Regeringens Side, fordi vi betragter den væsentlig